

bestaa af en Formand og 3 Medlemmer fra hver Side, hvoraf de 2 fra hver Side tilhører Haandværket og den ene Handels- og Beværternæringen, men deraf vil da følge, at en Lærlingekommission vil komme ud for at bedømme en Uendelighed af Forhold, som dens Medlemmer ikke har den allermindste Forstand paa; de vil i mange Tilfælde ikke have Gnist af Anelse om det, som de er sat til at være de enevældigt afgørende om: om den eller den maa antage Lærlinge eller ikke, om den eller den egner sig til at udlære Lærlinge. Der er en udpræget Misforstaaelse rundt omkring, nemlig at det er et daarligt Lærested, hvor der kun er en Mester og en Svend og saa maaske en 5—6 Lærlinge, men det er et godt Lærested, hvor der er en Mester og en halv Snes Svende. Begge Dele kan være godt, men det er en meget stor Fejltagelse at mene, at det Sted, hvor der er faa Svende, er et daarligt Lærested, for dér vil netop Lærlingene i de allerfleste Tilfælde komme til at deltage i alt Arbejde under deres Læretid. Jeg ved f. Eks. fra de 15 Aar, hvor jeg var Oldemand i mit Fag og ledede Svendepøverne, at naar vi har haft Anledning til at udtale Dadel over en Svendeprove, har det i de allerfleste Tilfælde drejet sig om en Lærling fra store Forretninger, saa godt som aldrig fra de smaa Forretninger.

Lærlingekommissionen skulde altsaa først og fremmest have denne Beføjelse. Dernæst skulde den sammen med den til enhver Tid siddende Socialminister kunne afgøre, hvor mange Lærlinge der overhovedet maa komme til det ene eller det andet Fag, og endvidere skulde den højtærede Minister sammen med Arbejdsgiver- og Arbejdsorganisationerne afgøre, hvor lang Læretiden skal være. Ja, saa savner jeg egentlig blot en Bestemmelse om, at Forældre, der har Børn i den Alder, da de skal i Lære, har at henvende sig til Lærlingekommissionen og spørge, hvad Lære disse Børn skal gaa i, og hos hvem de skal gaa i Lære, og hvis Lærlingekommissionen ikke kan sige det, maa det afgøres af Socialministeren. Skal vi til at lade Lærlingekommissionen bestemme, hvor mange der maa være i det enkelte Fag, og hvilke Læremestre der maa tage Lærlinge, saa mangler der blot, synes jeg, en Bestemmelse,

der dekretterer, hvad Børn skal lære, og hos hvem de skal lære.

Der gaas almindeligt ud fra den ganske fejlagtige Opfattelse, at det at have Lærlinge er noget meget lukrativt. Der kan være Forhold, hvor det er Tilfældet, det afhænger i højeste Grad af Læremesterens Dygtighed, og det afhænger selvfølgelig ogsaa noget af, hvilket Fag der er Tale om, men der er Fag, hvor det at holde Lærlinge aldeles givet volder en ret betydelig Udgift uden at bringe nogen Indtægt. Jeg skal f. Eks. nævne, at for overhovedet at skaffe den Tilgang til Murerfaget i København, som skønnes nødvendig for at opretholde Faget, maa Murerlavet bestemme, at Lavets Medlemmer skal tage Lærlinge, og Lavet godtgør saa af sin Kasse Mestrene de Omkostninger, der er forbundet dermed. Det er i alt Fald givet, at i det Fag er der ingen Fortjeneste ved at have Lærlinge.

Saa har vi Bestemmelsen om Maksimumslæretiden. Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen omtalte forskellige Fag og nævnte bl. a. Metalindustrien, hvortil der jo gaar en Masse Lærlinge, og det ærede Medlem sagde, at de ikke kunde lære mere end 3 eller 4 af de Specialiteter, der er i Faget. Nu kan jeg ikke forstaa, hvorledes de skulde kunne naa at lære flere Specialiteter, naar Læretiden bliver indskrænket. Der er Fag, hvor det er aldeles givet, at Lærlinge ikke kan lære Faget i kortere Tid end de 5 Aar, der er Maksimum nu; jeg skal pege paa f. Eks. Møbelsnedkerfaget. Og efter mit Skøn begaas der ikke nogen større Synd overfor et ungt Menneske, som er kommet i Lære, end at han ikke i sin Læretid bliver udlært, saa vidt det overhovedet er gørligt — vi bliver jo aldrig udlært, vi skal jo alle sammen lære i Livet. Det er ikke noget mere ulyksaligt for et ungt Menneske end at staa med Svendenavnet og skulle have Plads og saa ikke være saa udlært, som man overhovedet kan blive i en Læretid.

Der siges af den højtærede Minister, og den samme Fejl, for det er en Fejl, blev, saavidt jeg mindes, begaaet af det ærede Medlem Hr. Harald Jensen, at efter denne Bestemmelse i Lovforslaget kan der træffe forskellig Bestemmelse om Læretiden indenfor de forskellige Fag. Det kan man virkelig ogsaa nu. Der er ikke det mindste i der